

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovensko pevsko društvo.

V Mariboru 24. novembra.

Slovensko pevsko društvo imelo je včeraj, 23. t. m. svoj občni zbor v Mariborskeji čitalnici. Udeležba je bila dobra.

Najprej pozdravil je predsednik čitalnice Mariborske ude pevskega društva s prisrčnimi besedami, poudarjal važnost, katero bo imelo novo društvo za razvitek in napredek narodne stvari, ter kliče društvu: krepko naprej!

Iz poročila predsednika osnovalnemu odboru posnamemo, o namenu in pomenu slovenskega pevskega društva sledeče: Po svojih pravilih ima namen gojiti slovensko petje in glasbo. To bode društvo tudi storilo. Pevski zbori pa, ki se bodo prirejali sedaj tukaj, sedaj tam, dali nam bodo priložnost, da se mej seboj bolje spoznamo. Mejsebojno spoznavanje pa bode povsod omogočilo složno in zaradi tega krepko delovanje.

Pevskemu društvu pristopi lahko vsak, kar se pri političnih društvih na pr. ne more zgoditi, in kar je še največjega pomena, nežni spol temu društvu lahko pristopa, kakor se je že zgodilo v Ptui in v Ormoži, kjer obstojijo mešani zbori. Želeti bi bilo, da bi se povsod tako zgodilo.

V prejšnjih časih se je slovensko petje mnogo bolje gojilo. Bili so nekdanji dijaški zbori, ki so daleč okrog sloveli. So še sedaj taki zbori, ali stavijo se jim zapreke, da se ne morejo tako lepo razvijati. Najlepše pesmice, ki žive še mej narodom, se bodo izgubile s časom, če se temu v okom ne pride. Z narodno pesnijo gine pa tudi narodna zavest; napak pa narodno petje narodno zavest širi in vzbuja. Slovensko pevsko društvo, bo delalo na to, da se mej narodom petje bolje in laglje širi.

Sedaj so se tu in tam osnovali mali pevski zbori. Ali da bi petje dobro organizovano bilo, to sedaj ni bilo možno. Pevsko društvo pa bode na to delalo, da se bode petje povsod pridno učilo. Vse slovenske pokrajine bode prepregli z našim društvom in bode vse pevske zборе zvezali, kakor s kako mrežo.

Kako bode to društvo delovalo? Ali bi naj bilo društvo zveza jednaci pevskega društva? Ne,

vsaj taci pevskega društva ni bilo, zatoraj ni bilo moči osnovati „zveze slovenskega pevskega društva“. Društvo bode naovak delovalo, ono si bode pevska družva ustvarjalo!

Ali je misel slovenskega pevskega društva praktično izvršljiva? Prepričali smo se ob priliki velike slavnosti v Mozirji, da je. Povsod so se pevci vadili iste pesni, tamkaj skupaj stopili, ter vsi ubrano isto pesem zapeli, kakor, da bi se skupaj bili učili.

Za sedaj naj bode društvu sedež v Ptui, kjer se bo tudi določevalo, katere pesni se bodo pele, pri kakej večji slavnosti, kjer bo došlo več pevskega zborov skupaj. Vsakemu pevcu se pošljejo note, da se doma uči, potem stopijo pevci jednega okraja skupaj, ter to pesen skupno zapojejo. Predno je veliki pevski zbor, kjer imajo vsi pevci nastopiti gre kapelnik v vsak okraj, ter ima s posamičnimi pevci v istem okraju glavno vajo, da se pevci njegovemu vodstvu privadijo. To se zgodi v vseh okrajih, tako da skupne glavne vaje skora niti treba ni; vsi pevci bode isto pesen dobro zapeli. Zbor bode velikanski, kakoršnega sedaj Slovenci ne zmoremo.

To društvo bode nekak mejnik, pri njem naj neha malomarnost in mlačnost, za narodno reč, katera sedaj žalibože še vse preveč prevladuje, zaradi česar se narodna zavest vse prepočasno razvija; pri njim pa se naj tudi zopet začneja krepko delovanje, kajti dela nas še čaka obilo!

Iz poročila tajnikovega poizvemo, da broji društvo do sedaj 109 udov. Mej temi sta 2 ustanovnika, namreč g. D. Raič in g. Miha Vošnjak (ustanovnik je, ki plača jedenkrat za vselej, ali v dveh obrokih 25 gld.) 68 izvršujočih (ti plačajo 1 gld. na leto) društvenine, ter sodelujejo pri pevskega in glasbenih zborih, in 39 podpornih (ki plačujejo 2 gld. na leto udov).

Poročilo blagajnikovo poučilo nas je, da ima društvo že tudi dobro gmetno podlago.

Pri volitvi odborove bil je voljen g. Pirnat v Ptui predsednikom; kot odborniki so bili voljeni gg. dr. Gross, Romih, Stergar in dr. Porekar v Ptui, G. Majcen v Mariboru, dr. Žižek v Ormoži, Valenta v Ljubljani, Škofljek v Savinjskeji dolini; kot namestniki gg. Lešnik in Čuček v Ptui, Treuensfeld v Ljutomeru, Marin

v Brezicah, kot revizorja g. drd. Ploj, Fric in g. Suher.

Pevski zbor, katerega je priredilo slov. pevsko društvo, in o katerem bode gotovo kak večšak poslal obširno poročilo, pokazal nam je potem, da bo društvo tudi v resnici zmožno, da spolni, kar obeta, da ima vrle ude in spretno vodstvo.

Zatorej želimo, da najde „Slovensko pevsko društvo“ mnogo podpore v vseh pokrajinah slovenskega, posebno tudi na Kranjskem, kajti sveta dolžnost Slovencev na Kranjskem je, da podpirajo ostale Slovence, kateri stražijo mejo, ter morajo največje žrtve doprinesati za obstanek slovenskega življa. Naj posnamejo lep vzgled Čehov, ki svojih bratov na Moravskem in na Šleškem ne pozabijo, nego jim vedno pošiljajo znatne podpore (vide „Ustredne Matice skolske“).

Kdor je pevec, pristopi naj kot izvršujoč ud (letnina znaša potem 1 gld.), kdor pa ni pevec, pa bodi podpirajoč član, kar ga neznatno svoto 2 gld. na leto stane. Ako pa mu je Bog podaril obilno zemeljskega promožnja, pa bodi ustanovnik.

Združenimi močmi podpirajmo vsi Slovensko pevsko društvo, da bode doseglo svoj blagi namen in delovalo na trajno korist in čast slovenskemu narodu!

Turška grozodejstva v Makedoniji.

Angleški časopis „Pall-Mall“ prinesel je o grozodejstvih v Makedoniji obširno poročilo, iz katerega ob kratkem posnamemo sledeče: 1. V juliji letošnjega leta je bilo v Bilezu ubitih 45, v Bitoliji pa 60 ljudi. Potem se je četa razbojnika Fejzo, odpravila iz vasi Črnilici v vas Negilovo in tukaj v gorah napala tri bolgarske pastirje, starce od 50 do 60 let; razbojniki so je zvezali, odrezali jim nosove in ušesa, potem pa na povelje Fejza odrli jim kožo z nog in rok, kričé: „povejte proroku, da znamo dobro prelivati slovansko kri“, naposled so jim izkopali oči in razrezali je na kosce. 2. Blizu vasi Podles živi vsem znani morilec Hamidaah. On ima posestvo „čivlik“, katero sili kristijane obdelavati zastonj. Srečal je mladega Bolgara, kakih 25 let, poprosil ga za konja, ki je bil ravno na delu. Ker mu je Bolgar odrekel, ga je tako razjezilo, da ga

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

V.

(Dalje.)

— Da, saj je res to pomenjkanje bilo slabo. Po vseh mojih goljufljivih upih in zmotah v življenji prišel sem bil na deželo, in trdno sem bil sklenil, da je ljubezen zame končana, da ostane meni samo spolnovati dolžnosti starosti, na to pa dolgo niti mislil nesem, kako je to čuvstvo, koje čutim k vam in kam more privesti. Upal sem in nesem upal, zdaj se mi je zdelo, da le koketirate z menoj, sedaj se mi je zopet zdelo, da res ljubite, in sam nesem vedel, kaj hočem storiti. Po tistem večeru pa, ko smo hodili po vrtu, sem bil ves zbezan, moja sedanja sreča zdela se mi je preveč velika in nemogoča. Kaj bi bilo, ko bi si dovolil upati, ali bi ne bilo zastonj? To se ve, da sem mislil samo o sebi; kajti jaz sem grd sebičnež.

Umolknil je in gledal me.

— Sicer pa tudi ni vse neumnost, kar sem govoril tedaj. Mogel in moral sem se bati. Jaz od vas tako veliko vzamem, pa tako malo dam. Vi ste še dete, vi ste še rožica, ki se bode še razcvetala, vi ljubite prvi pot, a jaz...

— Da povejte mi resnico, rekla sem hitro, pa pri tej priči sem se začela bati njegovega odgovora. — Ne, ni treba, pristavila sem.

— Ali sem že kdaj ljubil poprej? kaj ne? rekel je, uganivši takoj mojo misel. — To vam lahko povem. Ne, nesem še ljubil. Nikoli nesem čutil nič podobnega temu čuvstvu... pa kakor bi mu bila pri tej priči neka britka misel šinila v glavo. — Ne, a tu mi treba vašega srca, da bi imel pravico ljubiti vas. — Mari ni trebalo poprej dobro premisliti, predno sem rekel, da ljubim vas? Kaj jaz vam dam? Ljubezen — to je res.

— Ali je to kaj malega? rekla sem in pogledala ga v oči.

— Kaj malega, za vas kaj malega, nadaljeval je. — Vi ste krasni in mladi! Pogostem ne spim po noči in mislim, kako bova živela vkupe.

Mnogo sem že preživel na svetu in zdi se mi, da sem še le našel, kar je treba za srečo. Tih, mirno življenje v samotni na deželi z možnostjo de-

lati dobro ljudem, katerim je lahko delati dobro ker dobrot neso vajeni, potem delo, delo, katero kakor se vidi, prinaša koristi, knjige, godba, ljubezen, k bližnjemu človeku, to je vsa sreča, o čem višjem nikdar nesem sanjal. In po vrhu vsega tega, taka družica, kakor ste vi, morda celo rodbina, in vse, kar si le more želeli človek.

— Res je to, rekla sem.

— Da za me, ki nesem več mlad, a ne za vas, nadaljeval je. — Vi še neste živeli, vi boste morde že drugod hoteli iskati sreče in jo morda tudi najdete. Vam se zdi, da je to sreča, ker me ljubite.

— Ne, jaz sem vedno želela tiho rodbinsko življenje, rekla sem. — In vi govorite ravno to, kar sem sama mislila.

Nasmehnil se je.

— To se vam samo zdi, draga moja. Pa kaj je to za vas. Lepi in mladi ste, ponovil je.

— In jaz sem se razsrdila, ker mi ni hotel verjeti in govoril, kakor bi mi bil očital mojo lepoto in mladost.

— Zakaj me vi tedaj ljubite? rekla sem jezno: — zaradi moje mladosti ali zaradi mene same.

je ubil na mestu. 3. Nek Turek je našel na svojem travniku Bolgara kravo; nič ni pomišljeval, kar obesil je pastirja in petkrat v obešenega ustrelil. 4. V Podlesu je nekaj Turkov zgrabilo Bolgarko, katere mož je preganjal v Azijo in jo na nečlovešk način oskrnilo. Ona se je pritožila pri sodnji, pa ta ni hotela preiskovati stvari; nesrečnica se sedaj ne sme vrniti na svoj dom in živi s podporo, katero jej daje neko versko društvo. 5. V vasi Vinčani so Turki zgrabili mlado bolgarsko deklico in jo prisilili vzeti nekega Turka. Poslednji je z njo nečloveški ravnal in prisilil jo, ustopiti v mohamedanstvo. Bolgarski kristijani so se pritožili pri sodnji; prišla je policija, katere je pa dejala v zapor tožitelje. Nesrečno deklico so tudi zaprli in kričala je z obupnim glasom: „Moj Bog, iztrgali so me iz rodbine, nečloveški me oskrnili in sedaj se nikdo za me ne potegne“. Nazadnje so jo sicer izpustili domov, a noben krivcev ni bil kaznovan. 6. V vasi Nogilovo našli so trupla treh Bolgarov vsa razsekana. Najprej so jim izkopali oči, potem odrezali nosove, roke in noge, polomili komolce, naпослед pa odsekali glave. Te tri nesrečne žrtve bili so vaški duhovnik, kmet, ki mu je nosil kruh in nekdo drugi, ki je slučajno prišel mimo. 7. Blizu vasi Grazko našli so telo nekega poštenega Bolgara, zraven njegovega sina težko ranjenega. 8. V neke vasi pri Vilissi je srečal Turek Bolgara, ki je peljal konja ter velel mu, da mu ga posodi. Ker mu je Bolgar odrekel, ga je udaril po glavi, da je bil na mestu mrtev. 9. V vaseh Nogajici in Čerevino je bilo ubitih več Bolgarov, pa nikoli neso oblasti skušale zaslediti krivcev.

H koncu pravi omenjeni list: „Anglija, ki se je na kongresu v Berlinu protivila popolnemu oslobojenju Makedonije, je sedaj odgovorna za ta zlodejstva in zato bi morala siliti Turčijo, da spoštuje §. 25. Berlinskega dogovora.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. novembra.

Minister nauka in bogočastja je baje obljubil neke deputaciji českih židov, da bode vlada po novem letu predložila **državnemu zboru** zakon o urejenju pravnih razmer židovskih občin na Češkem. — Dunajski dopisnik uradnega lista „Gazeta Lwowska“ pravi, da je častno dolžnost sedanje državnozbornske večine v prihodnjem zasedanju rešiti pristojbinski zakon in zakon o urejenju duhovniških plač. — „Pokrok“ misli, da je skrajna potreba drugače razdeliti državnozbornske volilne okraje na Moravskem. Česki državni poslanci z Moravskega so to stvar dobro preudarili in pripravili potrebno statistično gradivo. Kako da vlada sodi o tem, se ne ve, a vsekako je mogoče, da ta zadeva pride že v prihodnjem zasedanju pred zbor. Slovenski državni poslanci, sedaj se bode vam ponudila prilika, predlagajte torej novo razdelitev volilnih okrajev na Štorskem in Koroškem, kjer je vsled umetno sestavljenega volilnega reda število slovenskih zastopnikov prikrajšano. — Čas opominja gališke državne poslance, da se takoj z začetka sešije udeležijo polnoštevno zborovanja, da večina in vlada ne bosti imeli kakih neprijetnosti. To je tem bolj treba, ker vlada želi, da se skoro začne v zboru obravnavati o pristojbinskem zakonu. Mej gališke pa tudi mej nekatere druge državne poslance se je ugnezdila

slaba navada, da radi pozablajo, da jih je narod volil, da se udeležujejo zborovanja in zagovarjajo njega prava in koristi, ne pa da samo vlečejo dijete. — Chlumecky se je nedavno dogovarjal v Brnu s prvaki liberalne stranke in njenimi agitatorji. Kaj se je pri teh konferencah sklenilo, je še tajno, a govori se, da bodo liberalci poskusili pred vsem petakarje dobiti na svojo stran. V velikem posestvu, misli Chlumecky, je zmaga liberalcev gotova.

Koroški sanitetni zakon se je začel izvajati. Dežela se je v ta namen razdelila v 41 sanitetnih okrajev. Vlada je v sporazumljenju z deželnim odborom izdelala službene instrukcije in pristojbinske takse za okrajne zdravnike, katere bodo dobivali razen stalnih plač iz občinskih zakladov za zdravljenje ubozih.

Več veroučiteljev na **moravskih** realkah se je obrnilo na Brnskega škofa s spomenico, v kateri trdijo, da je potreba, da se tudi v višjih realkinih razredih poučuje veronauk po dve uri, ne pa le po jedno, kakor sedaj. Škofa prosijo, da bi to stvar sprožil pri prvi konferenci avstrijskih škofov, za njo se potegoval v deželnem zboru in jo zastopal pri cesarji.

Kakor smo ob svojem času poročali, je načelnik Peštanskega oglasbenega urada Daczo izneveril precejšnjo svoto. S prva se je mislilo, da bodo **ogerska** oblastva to stvar potlačila, pozneje se je pa vendar začela sodnijska preiskava in zaprli so Daczo. Iz njegovih izjav se je pa pokazalo, da je bil v to stvar tudi zamotan drugi uradni oglasbenega urada, bivši sodec kraljevega stola Szalay, in tudi tega je sedaj sodnija priprla. — Odsek za pretesovanje reforme gospodske zbornice pridno nadaljuje svoje delo. Sedaj je vsprejel vse one določbe, ki se tičejo števila članov nove zbornice. Vlada in odsek se v vseh zadevah kaj lahko sporazumljujeta.

Vnanje države.

Uradni list **Bolgarske** vlade je objavil novo organizacijo vojske. Prejšnje družine so se obdržale, a sestavili so se iz njih polki. 3. družine sestavljajo polk. Polkov je osem in so sledeči 1. polk kneza Aleksandra s štabom v Sofiji, 2. polk (Strumski) s štabom v Kistendilu, 3. polk Bdinjski s štabom v Widdinu, 4. polk (Plevna) s štabom v Lovči, 5. polk (Dunav) s štabom v Ruščuku, 6. polk (Trnovo) s štabom v Trnovem, 7. polk (Preslav) s štabom v Šumli in 8. polk (Primorski) s štabom v Varni. Število častnikov se je za 24 pomnožilo, in so se vsled tega povečali vojskarski stroški za 109.878 frankov. Za poveljnike polkov so imenovali ruski častniki v bolgarski službi. Vsled tega izpraznena mesta družinskih poveljnikov so se nadomestila z domačimi častniki. — Kakor se v „Pol. Corr.“ piše 18. t. m. iz Sofije, se je narodno sobranje začelo posvetovati o budgetu. Vojni minister mu je predložil dodatni kredit k vojnemu budgetu in zakon, da se aktivna služba vojaška podaljša od 2 na 3 leta. Potem so se s knežjim dekretom sobranje predložile se sledeče predloge: o carini, o davku na tabak, o davku na upojne pijače, o pristojbinah, o računski kontroli, o odgovornosti uradnikov, o davkih od nepremaklin, ter predpravicah in patentih državnih čiflik-posestev.

Volitve za **rumunski** senat so pokazale, da bode opozicija o njem imela samo 6 poslancev. Vlada ima tedaj veliko večino v obeh zbornicah. Parlament se je otvoril danes.

Na prošnjo **grške** vlade je Francija dovolila contreadmiralu Lejeune-u, da odide na Grško reorganizirati grško vojno brodogradnjo. Admiral bode seboj vzel več večjih sodelavcev. — V torek je v grške zbornice poslanec Zenopulos interpeloval vlado o političnem zblizanju Grške z Avstro-Ogersko. Zbornica je sklenila o tej debati obravnavati takoj, ko konča debato o finančnem vprašanju.

Nemški konservativci nameravajo državnemu zboru predložiti načrt zakona o upeljavi borznega davka. Ta zakon bode gotovo vsprejet, ker ga bodo podpirali tudi katoliki in socijalni demokrati. — Alzacijski namestnik je zatrl tri časnike, ker so neki preveč napadali nemško vlado in izražali želje po zjedinenju s Francijo. Mi mislimo, da Nemčija s takimi nasilnimi sredstvi tudi ne bode pridobila simpatij prebivalstva 1870. l. pridobljenih dežel.

Najvišje sodišče je zavrglo volitve v Stockholm za **švedski** državni zbor, ker je volilo pet inozemcev, ki nimajo volilnega prava. Nove volitve so razpisane za prihodnji mesec. Ovržene volitve so bile jako liberalne.

V Madridu govore, da se snideta **španjski** in portugalski kralj pri otvorenju železnice od Salamanke do portugalske meje v sredi meseca novembra. Bodo li vladarja spremljali ministri, še ni določeno.

Za **Afriko** se vedno bolj zanimajo evropske države. Ne le da v Berlinu zboruje afriška konferenca, temveč tudi sicer se kaže nenavadno zanimanje. Papež neki hoče ustanoviti škofijo za ozemlje ob Kongu, Italija se bavi s pospeševanjem italijanske naselbine v Assabu. Rusija se je pa začela zanimati za Abesinijo. Ruski listi baš sedaj posebno poudarjajo, da so Ab sine pravoslavne vere in da Rusija mora ustanoviti prijateljske razmere s to državo, O Nemčiji se pa govori, da je prevzela protektorat čez sultanat Zinzabar.

Kakor se iz Kijre poroča, je nemška vlada naročila svojemu tamošnjemu generalnemu konzulu zahtevati, da se imenuje tudi eden nemški za-topnik pri blagajnici **egiptovskega** dolga. Isto je neki storila tudi Rusija. — Egiptovsko finančno ministerstvo je poslalo uradnika Tabia beja v Nisko Delta, in mu naročilo z vso strogostjo iztirjavati zaostale davke. Kdor bi se branil plačati, mu brez oziroma konfiskovati poljske prideleke, živino in zemljišča. Razun tega bode vlada objavila imena vseh premožnejih posestnikov, kateri so pa še z davki na dolgu. — Vlada hoče iz zamorcev, ki so se vrnili iz sudanskih garnizij, osnovati rezervni policijski oddelek. — Sudansko ekspedicijo zadevajo vedno nove neizgode. Ni dosti, da jo zadržujejo in nadlegujejo ustajniki, tudi druge neizgode jo hočejo pripraviti ob živež. Kakor je že čitateljem našega lista znano razsaja mej njenimi voli živinska kuga, iz Dongole se pa sedaj poroča, da so tudi bele mravljice jej uničile velike zaloge živeži. — Angleška vlada je predvčeraj razposlala svoje predloge zaradi egiptovskega finančnega vprašanja velevladim. V njih posebno poudarja, da Anglija ni nič kriva kritičnega finančnega položaja v Egiptu, da je s tem, da je zatrla revolucijo in ustanovila redno vlado, le omogočila izplačevanje obrestij od egiptovskega dolga in pa da morajo lastniki egiptovskih državnih papirjev kaj žrtvovati.

Dopisi.

Iz Gorice 25. novembra. [Izv. pop.] Zanimive so razmere v Gorici, da neso na mnogo strani tudi jako žalostne. Goriška c. kr. pošta ima večino uradnikov, ki ne umejo slovenski, kajti jemljejo v ta cesarski urad najrajši take, ki pripadajo k italijanski narodnosti. Ali mej temi se je pri sodnijski obravnavi, katero je Vaš list razpravljal, našel tudi tak, ki more imeti pač čudne pojme o svojem stanu. Poklican kot priča, je povedal, da je bil pozno v noč z glavnim zatožencem in še drugimi tovariši skupaj. To pa je pomenljivo, po prislovcu: „Povej mi s kom se pečaš... Ko ga je sodnik vprašal, ume li slovenski, odgovoril je, da ne razume nič. Ob tej

➡ Dalje v prilogi. ➡

— Ne vem, pa ljubim vas, odgovoril je in upri v me svoj bistri in ljubeznivi pogled.

Ničesar nesem odgovorila in nehote sem mu gledala v oči. Pri tej prici se je nekaj čudnega zgodilo z menoj; z začetka sem nehala videti vse, kar me je okroževalo, potem je njegov obraz izginil spred mene, samo oči so se bleščale pred mojimi očmi, potem se mi je zdelo, da so se te oči k meni približale, in vse se mi je zmešalo, nič nesem videla, morala sem zamižati, da sem se odtrgala od veselja in strahu, katerega je napravljval na me ta pogled.

Na dan pred mojo svatbo se je zjasnilo vreme. Po dužji, ki se je začel še po letu, naredil se je prvi hladni in svetli jesenski dan. Vse je bilo mokro, svetlo in hladno in na vrtu se je pokazal prvi jesenski prizor, porumenelo in obletavajoče listje. Nebo je bilo jasno, hladno in blede. Šla sem spat srečna od misli, da bode na dan moje svatbe lepo vreme. Drugi dan sem se prebudila ob solčnem vzhodu in misel, da je že danes... me je iznenadila in prestrašila, šla sem na vrt. Solnce je baš izšlo in njega žarki so pribajali skozi orumenele in obletele lipe drevoreda. Steza je bila posuta s suhim listjem. Nagubančeni grozdi jerebika so že bili porudeli in obdajalo jih je le redko že od mraza poparjeno

listje, georgine so se zgrbančile in počrnele. Slana je privrat pobelila blede trato in pohojeni lapuh okolu hiše. Na jasnem hladnem nebu ni bilo in tudi ni moglo biti nikakega oblaka.

„Ali danes? vprašala sem samo sebe in nesem verovala v svojo srečo. — Ali se jutri res ne bodem več tukaj probudila, temveč v tujej Nikolskej hiši s stebrovjem. Ali res ne bodem več pričakovala in sprejemala njega in zvečer govorila s Katijo o njem? ali ne bodem z njim več sedela pri glasovirju v Pokrovskem salonu? Mari ga ne bodem več spremljevala in bala se zanj v temnej noči? In spomnila sem se, da je včeraj rekel, da je prišel poslednji pot. Katija me je prišla klicat, da grem pomerit svatbeno obleko in rekla je: za jutri; in jaz sem verjela jedno trenutje in znova sem začela dvojiti. Ali bodem res od danes tam živela s taščo brez Nadježe, brez starega Gregorja, brez Katije? Ali ne bodem poljubovala na noč varuhinje in slišala kako reče, prekrizavši me po starej navadi: lahka noč, gospica? Ali mi ne bo več učiti Sonije in igrati se z njo in skozi zid trkati zjutraj k njej ter poslušati njen krepki smeh? Ali danes postanem res tuja sami sebi in se mi odpre novo življenje uresničenja mojih nad in želj pred menoj? Ali bode za

vselej trajalo to novo življenje? Nepotrpežljivo sem čakala njega in težko mi je bilo biti samo s temi mislimi. Prišel je zgodaj, in še le po njegovem prihodu sem popolnem verjela, da sedaj bodem njegova žena in ta misel mi je nehala biti strašna.

Pred kosilom smo šli v našo cerkev k črnej maši, ki se je brala za očetom.

„Ko bi sedaj on bil živ!“ mislila sem, ko sem se vračala iz cerkve in opirala na roko človeka, ki je bil najboljši prijatelj temu, o komer sem mislila. Mej molitvami, ko sem pripogibala svojo glavo k hladnim kamenitim ploščam tal, sem si tako živo predstavljala svojega očeta, verovala, da me razume njegova duša in blagoslavlja moj izbor, da njegova duša plava nad nami in da čutim nad seboj njegov blagoslov. Spomini, nade, sreča in žalost so se zbirali v meni v jedno slovesno in prijetno čuvstvo, s katerim so se ujemali sveži, mirni zrak, tišina, prazna polja in blede nebo, s katerega so padali svetli, pa nemočni žarki, ki so skušali peči moja lica. Zdelo se mi je, da je ta, s komer sem hodila, razumel in delil z menoj moje čuvstvo. Stopal je mirno in molčé, pa njegov obraz, katerega sem včasih pogledala, kazal je nežalostno in neveselo resnost, ki se je ujemala s narodo in z mojim srcem. (Dalje prih.)

priliki je mahnil desnico proti levisi in izrazil se z glesom tako zaničljivo, da se je vse občinstvo posmehovalo. Priliko je imel dvakrat tako zaničljivo izraziti se.

Tedaj uradnik v c. kr. službi sme drugo narodnost javno smešiti! Potem je lahko soditi, kako taki državni služabniki postujejo s slovenskim občinstvom. Ta stran je pač vredna, da si jo naši državni poslanci zapomnijo, in da minister baron P. vendar jedenkrat pomisli, kako se službe na Primorskih poštah podeljujejo, tam, kjer ima slovansko občinstvo veliko opravka. Tu bi bilo veliko povedati, pa danes naj zadostuje ta slučaj.

Z Dunaja 25. novembra. [Izv. dop.] („Slovansko pevsko društvo“) je sinoč nastopilo s svojo prvo „besedo“ v tem društvenem letu po programu, ki ste ga priobčili v sobotnej številki. Dobro ime, ali da govorim bolj točno, — dober glas slovanskih pevcev, v to društvo zbranih, mika in vabi slovansko gospodo našega mesta k sebi, in res so tudi sinočnji večer vsi prostori v koncertni dvorani „cvetličnega“ poslopja bili zasedeni in oziroma zastopljeni. Sovršeno petje, ki ima v tem društvu za natančnega in izglednega vodjo gospoda A. A. Buchta, očitavalo se je ta večer v trih novih zborih, v Hajdrihovi „Hercegovski“, v Eisenhutovem „Putniku“, poklonjenem društvu samemu, in v srbski Havlasovi „Padajte bračo“; očitavalo se je v osmospevih „Kalina, malina“ in „Dievča“, katero je na slovaške besede zložil član društva, gosp. K. Jahoda; a veliko, največ pohvale si je pridobilo v Bendlovi „Dobrou noči“, v troglasnem ženskem zboru in v Bendl-Bazinovih „Križčih na morji“, v velikem, zmagovitem koralnem prizoru za mešani zbor. Konečno se je bilo vnetim voditeljem društva vendar-le posrečilo, zbrati v raztresemem Dunajskem mestu kolo slovanskih pevk in sinočnji večer pokazal nam je to društveno novost v žensko-lepem svitu in najboljšim vspehom! Burne ovacije so donele lepi Čehinji, gospici M. Koerberjevi, ki je dvakrat nastopila s svojim prekrasnim sopranom in to v romanci Thomasovi „Zda znaš ten kraj“ ter v Novotnovih salonskih pesnih „Srce mé“, „Rozhodná divčina“. Občudovana bila je igra na klavirji, prednašana po gospodu Jos. Laborji, Čehu in komornem pijanistu nekdanjega kralja hanoverskega. Umetelnik je slep, slep je že prišel na svet, a kdor ga vidi, s kakim globokim, zamoveselim občutkom igra, ta si misli: Ubožec, ti si vendar-le jako, jako bogat! — Po vsem se mora reči, da ima „Slovansko pevsko društvo“ s sinočnjim večerom jeden slaven večer več in da je z njim pokazalo, koliko več zanimanja je še vredno od strani slovanskega sveta v avstrijski prestolnici. — Po besedi godla je kapela polka „vojvode Parmanskega“ št. 24 in začeli so se plesti — plesni venčki. Pletenja je bilo ob zori komaj konec. Seveda je bilo gospodom treba gledati, da se poplača damam ljubeznivost, s katero so sinoč prvič nastopile pred slovanskim občinstvom in tako večera ne napravljale samo slavnega, nego tudi — lepega.

Izpod Čavna 25. novembra. [Izv. dop.] Od nas dohajajo Vam le redki dopisi. Kar je za nas bolj važnega, donaša nam tako „Soča“. Kako da se v tej strani godi, je v 44. številki prav na drobno razjasnila. A pustimo vsakdanje stvari! Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal! Držeč se tega izreka in spodbujani od prejšnjega vikarja g. Jan. Črva, lotili smo se spomladi zidanja nove cerkve. Zadnje dni majnika blagoslovili smo temeljni kamen. Delo nam je šlo — zlasti ker nam je vreme ves čas ugajalo, — hitro od rok. 10. t. m. blagoslovila se je že za silo dozidana cerkev. Ali onemu žalibog! ki je vodil blagoslovljenje temeljnega kamena, ni bilo dano voditi tudi blagoslovljenje dozidane cerkve. Moral je proč! Človek ni nič na tem svetu! Zameri se, pa je po tebi! Malo-zdravega gospoda so se nekateri naveličali. Mala pritožba na pravem mestu in ob ugodnej priliki in — brzi sud. A možka, plemenita nikakor ni bila, ni za prve ni za druge. Raznim glasom, ki so se hitro po pritožbi v soseski in po vsej dolini razširjali, kakor da gospod mora za gotovo proč, da ima že dekret, da ga lepo na mizi dobi, kadar iz „Gor“ pride — šel je bil stariše obiskat, — smo se nekateri bolj smijali, meneč, da kakor v civilnih tožbah, se tudi v duhovskih — stranke najprej zaslišijo in potem obsodijo. Ali v dan slovesa bili smo iznenadjeni in uverjeni o resnici raznešenih glasov. Visokočastiti gospod! Potrpajte tudi to! Kar je res, je res in ostane resnica. Mnogo hvale — kakršne bojda še

vredni nismo — nam je v dan omenjenega blagoslovljenja slavnostni govornik g. župnik iz sv. Križa pel, ali jedno je prav do živega zadel, namreč, da v prvi vrsti se moramo vam, čest. gospod, zahvaliti za novo šolo, kakor za novo cerkev. Mi smo vam tudi za to hvaležni, imeli vas bomo vedno v blagem spominu. Ohranite nas tudi vi v spominu, saj nismo vsi jednaki! — Naslednik odišlemu gospodu Črvi je kmalu prišel in sicer g. Alfonz Poljšak. Gospod je doma iz bližnjih Šmarij, iz premožne hiše, je mlad, čvrst, silno učen in mnogozaslužen, drugače bi ne mogel tako mlad lahke in ne ravno slabe službe dobiti. Pred malo leti je kaplanoval v sv. Križi in sedaj na zadnje v Komnu, kjer si je velike zasluge nabral. Za to mu je tudi viša gospoda v Gorici jako naklonjena in sam častiti starček, oče prevzvišenega nadškofa, je gosp. vikarja k nam na razgled — kakor se je tistega dne zvečer govorilo — spremljeval. Upamo saj, da nas gospod tako brzo ne popusti, akoravno gre lahko hitro na „Otelco“; dosti da se v škofiji oglasi, da ono službo razpišejo. To nas nekoliko vznemirja; vsejedno bi gospodu svetovali, naj dobro in trikrat premisli, predno se za ta korak odloči. Seveda! Tistim, katerim je bil prejšnji gosp. vikar v naukih prekratek, bode sedanji kmalu predolg.

Podgorec.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občini Ljubič na otoku Krku 250 gld. za popravo cerkve.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje število našega lista zaplenilo je državno pravdnštvo zaradi uvodnega članka: „Epilog po preloženih slavnosti Goriški“. Zaradi te zaplembe ne moremo nadaljevati omenjenega članka. — Današnjemu listu dodali smo 2 strani priloge.

— (Odlikovanje.) Gosp. J. Leskovec bivši poštar v Idriji odlikovan je za svoje večletno zvesto službovanje z zlatim križcem za zasluge in ne s srebrnim, kakor piše Lajbaherica.

— (Osobne vesti.) Doktorjem juris bil je pretekle dni v Gradci promoviran gosp. Valentin Krisper, sin znane rodoljubnega tovarnarja v Ratečah g. Valentina Krisperja. — Gosp. dr. Jarnej Glančnik, odvetnik v Mariboru postavljen je za mestnikom umrlega odvetnika dra. R. Sonnsa. — G. dr. Vincencij Matzka, do sedaj odvetnik v Pliberku, preseli se v Brežice. Ta gospod nam ni znan, dvojimo pa, da bi bil slovenščine dovolj zmožen. — G. Ivan Presker, praktikant pri okrožni sodnji v Celji imenovan je avskultantom za Štajersko. — Občina Mihalovci pri Ormoži imenovala je g. Ivana Aleksandra Simoniča, kaplana pri sv. Juriji na Ščavnici, v seji v 26. dan oktobra t. l. častnim občanom.

— (Gosp. Fran Folnegović) nas je naprosil, naj objavimo, da je prišel v privatnem poslu v Ljubljano, a da je to priliko porabil, da se kot mestni odbornik mesta Zagreba seznani z organizmom mestne uprave Ljubljanske.

— (Slovensko gledališče.) V ponedeljek 1. dan decembra predstavljal se bode izvrstni ljudski igrokaz v 5. dejanjih „Na Osojah“, spisal Mosenthal, poslovenil J. Ogrinec.

— (Dnevni red mestnega odbora seji), katera bode v petek 28. dan novembra 1884. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanilo prvo-sedstva. II. Poročilo odsekov ad hoc združenih glede zakona, s katerim naj bi se priklada za normalno-šolski zaklad raztegnila tudi na Ljubljano. III. Finančnega odseka poročilo a) o ukazu c. kr. finančnega ravnateljstva z 28. dne decembra 1882 štev. 15548; b) o izidu občnega skontiranja, katero se je vršilo v 13. dan novembra t. m.; c) o vspehu javnega licitiranja mestnega zemljišča (drevesnice) na Tržaški cesti. Za veljavno sklepanje v poslednji točki je potrebna navzočnost vsaj dvajset mestnih odbornikov. IV. Stavbinskega odseka poročilo a) o določitvi stavbinske črte Wiljem Mayerjevi hiši na sv. Petra cesti; b) o načrtu za reguliranje ceste v mestni log. IV. Šolskega odseka poročilo a) o ustanovitvi ljudske šole z nemškim učnim jezikom; b) o učiteljice Ernestine Kernove prošnji za petletnico; c) o računu dotacijona za tukajšnje c. kr. veliko realko pro 1883. Potem pride v tajni seji najprej na vrsto: vzprijem občanov in meščanov.

— (Slovenske uradne pobotnice.) Finančno deželno vodstvo v Gradci pripravilo je vsem davkarjem v Spodnji Štajerski tiskovine uradnih

pobotnic v obeh deželnih jezikih. Slovenski davkoplačevalci zdaj tudi v Štajerski lahko odločno zahtevajo od davkovnih uradov za uplačane vsote uradne pobotnice v slovenskem jeziku.

— (Novi koleki. — Slovenske menjice.) Kakor smo že omenili, dobimo z novim letom zopet nove koleke, ki se bodo od sedanjih razločevali le po barvi in po letni številki, imeli bodo namreč spodaj številko 1885. To se sedaj že nekaj let ponavlja, da dobivamo vsako drugo leto nove koleke. Ker je pa dosedanja skušnja pokazala, da se mnogo starih kolekov ne razproda, ako so le do 31. januarja še v veljavi in se vsled tega mora potem jako veliko ostalih starih kolekov uničiti, — le v Ljubljani so jih doslej vsako drugo leto požgali za 30.000 do 40.000 gold. — je finančno ministerstvo z naredbo z dne 8. okt. t. l. št. 28.648 ukazalo, da stari koleki ostanejo še do konca meseca februarja 1885 v veljavi in vsakdo jih tedaj lahko še rabi do tega časa. Po 28. februarju 1885 se pa starih kolekov ni več posluževati; kdor jih do 1. marca 1885 ne porabi, jih lahko zamenja pri tukajšnjem c. kr. deželnem plačilnem uradu (Landes-zahlamt) do 30. aprila 1885. Kdor jih do tega časa ne zamenja in jih ima še za nekaj forintov, se potem lahko še s prošnjo obrne do finančnega ministerstva, ki bode do konca julija meseca v posebnih slučajih take prošnje še povoljno reševalo. S temi vrsticami hoteli smo sl. občinstvo še jedenkrat opozoriti, da so nekateri napačnega mnenja, ako mislijo, da se po novem letu ne smejo več posluževati starih kolekov, ki ostanejo, kakor še jedenkrat poudarjamo, do konca februarja 1885 v veljavi in rabi. — Z novim letom dobivale se bodo tudi menjice s slovenskim tekstom in sicer za sedaj le take od 5 kr. do 90 kr., tako da se bo s tem ustreglo mnogokrat izraženej želji slovenskega občinstva. Upamo, da se bode dokazalo, da so slovenske menjice v resnici potrebne bile ter da bodo slovenski trgovci se jih pridno posluževali in povsod zahtevali in dosledno rabili le slovenske menjice.

— (Umrli) je jutraj 24. t. m. nagle smrti č. g. Janez Pivk, duhovnik v Zavratcu pri Idriji. Častitljivi starček (rojen Idrijčan) bil je jako dobrotljiv mož in povsod priljubljen duhovni pastir. Pastirval je nad 47 let. Blag mu na zemlji spomin!

— (Premeščenje ljudskih učiteljev.) Naučno ministerstvo je v nekem posebnem slučaju določilo, da je vsled §. 22, točke 7, zakona z dne 12. oktobra 1870 (tikajočega se šolskega nadzorstva) iz službenih ozirov stalno premeščevati stalno nameščene ljudske učitelje kompetenten le deželni, ne pa okrajni šolski svet.

— (Ljubljansk tiček nam piše): Z dne 21. t. m. nastopili so hudi in žalostni časi za me in za ves tičji rod. Šest stopinj mraza bi tiček dasi težko vendar še prestajal, ko bi ga ob jednom ne mučila tudi lakota. V soboto po noči zapal je pa še celo sneg in prikril vso zemljo, tako da ne moremo dobiti niti jednega zrnca, niti nikake hrane za svoj lačen želodec. Obračam se torej v svojem, svoje rodbine in vsega tičjega rodu imenu do milosrdnih meščanov Ljubljanskih s ponižno prošnjo, da bi nam sedaj po zimi, toda ne samo pod Tivolijem, marveč tudi drugod po mestu in po deželi potresali nekoliko zrnc ali kake druge hrane, da se bomo vsaj jedenkrat v dan oteščali. Milostive gospe, ljubeznive gospodičine, in vse druge zastopnice nežnega spola usmilite se tičjega prosjaka, ki ne prosi samo za-se, marveč za ves tičji rod, dobro vedoč, da ste izredno usmiljenega in dobrega srca. Ko pride zopet ljuba pomlad, Vas bomo v zahvalo razveseljevali z žvrgoljenjem, lepim petjem in uničevali škodljive žužke, gosenice in druge mrčese. Uverjen sem, da uslišite in izpolnite mojo prošnjo. —

— (Prememba posestva.) Hišo v Hrenovih ulicah št. 7, dosedaj lastnino c. kr. profesorja na vadnici g. Josipa Klemenčič-a, kupil je hišni in zemljišni posestnik g. Karol Sirnik.

— (Potres.) Na Vranskem čutili so v 24. dan t. m. jutraj mej 2. in 6. uro pet močnih podzemeljskih sunkov. Tako vsaj poroča „Nr. fr. Presse“.

— (Vidre.) Odkar se vsled deželnega zakona plačuje talija 6 gld. za ujete vidre, prizadevajo si lovci, da jih v pasti ulove ali pa ustrelé. Zlasti v Krki mora še precej vider biti, ker je nedavno zopet jedna ujel Sašek v Čateži. Težka je bila 5 kil. Drugo vidro pa je ulovil v Savi gozdar Ponoviške graščine.

— (Pjevajuči „ruski Kozaci“.) Pod tem naslovom piše „Pozor“: Slavni ruski pevec D. Slavjanskij je preteklo poletje, kakor znano, s svojim društvom obiskal Carigrad, od koder je nameraval obiskati tudi druga jugoslovanska mesta. V Sofiji v prvostolnici kneževine Bolgarske vsprejeli so Slavjanskega sijajno knez in meščanstvo. Ministerski predsednik Cankov spremil ga je po vsej Bolgarske, od koder je šel v Srbijo. Ko se je približal Nišu, prišel mu je nasproti narod z vojvodo Nikolom Rašicem, junakom iz zadnje vojne, pri katerem je tudi stanoval. Takrat bivala je v Nišu tudi kraljeva obitelj. Kraljica Natalija bila je prisotna pri petji „ruske družine“ v stolnej cerkvi, ter je bila z narodom vred ginjena po cerkvenem petju ruskem. Pozvala je Slavjanskega, naj pride v Beligrad, ter mu dala na razpolaganje nekoliko vagonov ministerskega vlaka. Prišedši v Smederovo, ni mogel Slavjanskij odbiti prošnje meščanstva in priredil je koncert. Na tem koncertu zahtevalo je občinstvo, da se najprej peva ruska himna „Bože carja brani“. V Belem gradu, kamor je mej tem kraljica dospela, bil je Slavjanskij drugi dan predstavljen kralju Milanu, ter skupno s svojo soprogo pogoščen po kraljici. Slavjanskij dal je koncert v kraljevem gledališču, katero je bilo, akoravno je eden prostor stal 60 dinarov, „dubkom“ polno. Ko sta ustopila kralj in kraljica, zapela se je srbska himna, po kateri je občinstvo zahtevalo rusko, ki je bila z velikim navdušenjem vsprejeta, s tolikim navdušenjem, da je vse občinstvo po ložah in sedežih ustajalo, da sta na to ustala tudi kralj in kraljica in vsi poslaniki tujih vlastij in stoji poslušali himno do konca. Kraljica raprosila je Slavjanskega, naj poje v cerkvi, na kar je takoj bil pri volji s pogojem, da liturgije ne služi novi metropolita, katerega Rusija ne priznava, ampak dvorski pop Pavlovič, posvečen prognanim Mihajlom in odgojen v Rusiji. Ta pogoji se je vsprejel in ruska družina pela je v stolnej cerkvi v prisotnosti dvora, ruskega poslanstva, diplomacije itd. V Beligradu došli so odposlanci iz Pančeve in Novega Sada k Slavjanskemu, prosit ga, da dojde v omenjeni mesti. A kaj se zgodi? Slavjanskij obrne se brzojavno na ruskega poslanika na Dunaji za dovoljenje; a dobi odgovor, da je tako dovoljenje zavisno od mestnega glavarstva. Ko se je tedaj Slavjanskij obrnil na mestno glavarstvo, dobi za odgovor: „Nikada nečemo na naš teritorij dopustiti 48 kozakov s njihovimi revolucionarnimi pjesmami.“ In tako „ruskim kozakom“ ni preostajalo drugega, nego odpeljati se po dolenjem Dunavu in dajati koncerte v Ruščuku, Trnovem, na Šipki, kjer je „ruskim kozakom“ ostal nesmrten spomin. — Škoda, da se Slavjanskij ni poklical v Zagreb, kjer se tudi ne boje „pjevajočih ruskih kozakov“.

— (Postojinska jama na Dunaji.) Piše nam prijatelj z Dunaja: „V ulicah „Canova-gasse“, v notranjem mestu se že delj časa kaže diorama Postojinske jame, prirejena po slikarji dvornih gledališč, Hermanu Burghartu. Precej velika dvorana se je morala vzeti, da se je vanjo postavila mrvica Postojinskega podzemeljskega arhiva. Toda tudi ta mrvica je bolj kakor pičica v primeri z pravim prirodnim čudom, katero se opazovalcu pred očiti hoče. Umetelnik si je izbral središče jame, da je ponaredi nashka. Z jedno nogo si še zvunaj Postojinske jame, z drugo pa že sredi nje. Od uroda — dvorane namreč — naravnost naprej pelje pot v Franc Jožefovo in Elizabetino jamo, katero razsvetljujejo rudeči električni žarki. Na pravo, bolj zadaj, kjer se pot odceplja v jamo nadvojvode Ivana, vidi se v temo zaviti grob, nad njim beli obelisk. Vse je plastično izdelano, dobro posneto, se ve da „en miniature“. Iz leve strani se kažejo kopice, mršave skale. Njim nasproti je drug čuden stvor, z majeva glava z globokim žrelom, iz katerega velik zob strmi. Ob ograji naprej se pride do preslavnega zastora, ki je jako dobro ponarejen, tudi v tem oziru, da se ob dolenjem robu kažejo lepe boje, če je zadaj luč postavljena. V ti ponaredki je utaknenih več pravih kapnikov iz Postojinske jame, tudi se na jednom mestu kaže, kako kapije padajo. Zadaj pa se vidite shki, diorami. Jedna predčuje uhod v jamo, potem veliko stolnico v električni svetlobi, deročo Pivko in most nad njo. Na drugi pa je nashkano plešišče, po katerem se ravno vrtil nekaj brzonogih dvojic z binkoštnega ponedeljka. Obo diorami napravljati krepak, živ utis. Zvunaj pred uhodom stoji še devetdeset centimetrov visok kapnik, nekoliko resnice iz Postojinske jame. Ne more se trditi, da ni vredno, za nizko ustopnino

ogledati si tudi to „Postojinsko jamo“. Vender pa bi dal svet, naj nihče zavoljo tega ne hodi na Dunaj. Naj rajši počaka do prihodnjih Binkošti in v Postojino naj gre.“

— (Za osepniciami) je v Trstu do 19. t. m. zbolelo 896 oseb. Od teh jih je 453 že ozdravelo, 116 umrlo, 327 je pa še bolnih.

— (Odbor delavskega podpornega društva v Trstu) naznanja svojim udom in družabnicam, da mu je došlo od Tržaškega magistrata vabilo, naj spodbuja svoje družabnike, da si dajo zopet kožo cepiti, ker je dokazano, da oni, ki cepljenje ponové, so v manjši nevarnosti pred boleznijo, katera po Trstu letos posebno razsaja; magistrat naznanja nadalje, da je v namen, da se morejo cepiti tudi nepremožni, najel nalašč posebnega zdravnika dra. Vidale Tedeschija, kateri cepi vsak dan od 10. ure zjutraj do 2. ure popoldne v posebnem lokalu, v ulici Chiozza št. 19, na dvorišču pri tleh. — Odbor delavskega društva torej pozivlje svoje ude, da se poslužujejo dobrote cepljenja, da tako kolikor mogoče odvrtačo nesrečo od svojih družin.

— (Vabilo k pevskeemu večeru), združenemu s plesno zabavo, kateri prireditelja dolenjsko pevsko društvo in narodna čitalnica v Rudolfovu v prostorih Narodnega doma v soboto 29. novembra 1884 točno ob polu osmih zvečer. Spored: 1. A. Nedvčd. „Zvezna.“ Moški zbor. 2. Dr. G. Ipavec. „Savska.“ Osmospev. 3. A. Hajdrih. „Jadransko morje.“ Moški zbor. 4. Dr. Benj. Ipavic. „Rožici.“ Mešani zbor. 5. F. Majer. „Tičica.“ Čveterospev. 6. A. Hajdrih. „Hercegovska.“ Moški zbor. Po zvršetku sporeda ples, pri katerem svira oddelek meščanske glasbe. Nečlanovi pevskega društva in narodne čitalnice plačajo ustopnine: posamezniki 50 kr., obitelji 1 gld. Zunanji izvršujoči društveniki, kateri želé sodelovati, vabijo se, da se udeležijo skupnega poskusa v četrtek 27. novembra t. l. ob 6. uri zvečer, ali pa vsaj onega v soboto 29. novembra t. l. popoldne ob dveh.

Odbor dolenjskega pevskega društva in narodne čitalnice.

— (Razpisano je mesto) sodnijskega pristava pri c. kr. okrajni sodnji v Velikih Laščah. Prošnje do 10. decembra t. l. na predsedstvo c. kr. okrožne sodnije v Rudolfovem. — Dalje je na mestnej nadgimnaziji v Trstu razpisano mesto profesorja za zgodovino in zemljepisje s početkom drugega semestra 1884/85. Letna plača 1300 gld., stanarina 300 gld., petletnice po 200 gld. Prošnje do konca t. l.

Naj prejme slavno uredništvo časopisa „Slovenski Narod“ v Ljubljani.

Z ozirom na vest, priobčeno v št. 272 „Slovenskega Naroda“ pod rubriko „Domače stvari“ gledé „Krvavcev“ poziva se slavno uredništvo, naj sprejme v prihodnji svoj list sledeči popravek.

Vest, da je bilo, ko so anarhiste Ljubljanske, izvzemši krojača Železnikarja, odpeljali v Celovec, mnogo občinstva na kolodvoru in precej živahno pozdravljanje, nij resnična, kajti po besedah uradnega poročila nij bilo tedaj, kedar so se omenjeni anarhisti v Celovec odpeljali, razen potnikov in železniškega osebja, na kolodvoru nikakega občinstva, torej niti ni bilo pozdravljanja anarhistov.

V Ljubljani dne 26. novembra 1884.

C. kr. deželni predsednik: Winkler.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Linz 27. novembra. Zdravje škofa Rudigiera se je na zlo obrnilo. Po noči ni nič spal in mrzlica ga je tresla.

Brunsvik 27. novembra. Windhorst objavil je včeraj pri sodnji v imenu Cumberlanda, da slednji nastopi dedščino.

Dunaj 26. novembra. Danes pričela se je obravnava pred izimnim sodiščem proti skupini 20 anarhistov, ki so s skritim tiskovnim strojem tiskali anarhistične puntarske proglase ter je razširjali. Zatožba se opira deloma na obširne, deloma pa na parcijelne izpovedbe zatožencev. Obravnava določena je na tri dni. V zatožbi navedeni proglasi objavili so se v tajnej seji.

Berolin 26. novembra. „Norddeutsche Allg. Zeitung“ potrjuje, da je medicinska fakulteta v pismu na Schweninger-a se izrekla, da

bode ž njim le službeno zakonitim potom občevala. Norddeutsche dostavlja, da je ta čin fakultete mej tem že dobil potreben popravek (remedur).

Razne vesti.

* (Nekdanja imena slavni Madjarov.) Slavni Munkacsy pisal se je poprej Leb, Fraknoi bil je Frankl, Ipolyi — Stummer, Hunfalvy — Hundsdorfer, Toldy — Schedel, Keleti — Kleite, Ballagi — Bloch, Banoczy — Weisz, Vambery — Bamberger.

* (Nesreča na železnici v Gorenje-Avstrijskej.) 18. t. m. proti 9¼ uri zvečer iz Pram-Haag-a v Ried došli izredni tovorni vlak dobil je nalog zavoziti po prvem tiru poleg postajinega poslopja v postajo Riedsko. A trenutek pred prihodom je baje hudobna roka premenila tir in tovorni vlak drdra po napačnem tiru magacinskem, treščil z vso močjo v tukaj stoječe tovrne vagone ter razdrobi vseh sedem na drobne kosce. Hlapon in vozovi došlega vlaka neso močno poškodovani. Od železniškega osebja ni nihče ranjen. Zlobna roka je baje deset minut pred prihodom tovrnega vlaka spremenila tir in zakrivila veliko nesrečo, kajti še malo prej pregledoval je službujoči železniški uradnik Libež s postaje načelnikom vse spremene na postaji in jih našel v redu. To uradnikovo izjavo potrjuje tudi čuvaj Huber, kateri je tudi kakih 10 do 15 minut opazoval železnične tire, a ni zasledil nikake nepravilnosti. Morebiti bode vršeca se preiskava kaj več objasnila.

* (Nesreče po železnicah v Nemčiji.) Nečuvno se množe nezgode po železnicah dan na dan posebnost v Nemčiji. Iz nekega statističnega izkaza razvidimo razne katastrofe po nemških železnicah (izimši Bavarske) meseca septembra t. l. Samo ta mesec skočilo je 9 vlakov iz tira, 2 sta na prostih progah trčila v druga vlaka; na železničnih postajah raz tira skočilo je 19 in 30 vlakov je trčilo v druge vlake. Vrh teh nesreč prigodilo se je še 153 družih katastrof. Pri vseh teh nezgodah ponesrečilo se je 182 oseb, poškodovalo močno 54 in menj 144 železničnih vozov. Od 22,657.984 prepeklanih potnikov našel je jeden smrt na železnici, 12 bilo jih je ranjenih; 24 službujočih železničnih uradnikov in delavcev zgubilo je mej nesrečami svoje življenje in 86 bilo jih je ranjenih. Od delavcev pri postranskih opravilih na železničnih progah zadela je mej katastrofami jednega smrt in 16 bilo jih je ranjenih; od davkovnih in drugih uradnikov sta dva ranjena in od drugih oseb jih je 10 mrtvih, 15 ranjenih. Vsled samomora na tiru pod vlakom izgubilo je 13 oseb svoje življenje; dve osobi sti bili pri samomoru težko ranjeni.

* (Novo številjenje dnevnega časa.) Vodje Greenviške zvezdarne sklenili so počenše s 1. januarjem 1885 dosedanje številjenje dnevnega časa spremeniti in računiti dan od jedne polnoči do druge, tako da bodo šteli ure od 0 do 24. Namesto 1., 2., 3., itd. ure popoldne štelo se bo 13 14 15 itd. Tudi angleške železnice bodo novo številjenje vsprejele v svoj vožnji red, ker potem samo ob sebi odpade mnogo nedostatkov in nepotrebnih izrazov kakor dopoldne, popoldne, zjutraj, zvečer, po dnevi, po noči itd. Ker se s to novo prekucio tudi Londonski prometni in obrtni listi resno bavijo, se nam to poročilo ne zdi tako smešno.

* (Zavraten napad na policijskega nadzornika v Bologni.) Poročilo o napadu na policijskega vodjo v Bologni v torek 18. t. m. ni istinito. Tolovajski napaden bil je v istini policijski nadzornik Panzani, ko je korakal omenjenega dne zvečer po nekeje ozke ulici. Napastnik skoči prednj, rekoč: „Sedaj si pa naš!“ in ga skuša z bodalom v spodnji del života ubosti. A nadzornik se nekako skloni in se izogne nevarnemu sunku, tako da bodalo predre le debelo vrhno suknjo in ga malo rani preko ledij. Ko zločinec napne revolver, mu pade na zemljo in Panzani pahne nasprotnika, ki se v drugič zaleti vanj, na stran. Zdaj zlodejec nadzornika od zadaj napade in ga rani v ramo, a napadenec ga vrže ob tla, ga potlači in mu izvije orožje iz rok, a se pri tem poslu sam rani na levi roki. Oba skočita zopet kvišku in razoroženi tolovaj pobegne. Panzani, kateri se ima za rešitev zahvaliti izključno le svojej srčnosti in pogumnosti, gre potem domov, soboj noseč ostro bodalo, in naznani napad policijskemu vodstvu. Zločinec je nek Menarini, poznat kot zloglasen socijalist, katerega so že prijeli in zaprli. Tudi nekaj družih njegovih prijateljev in prekucuhov deli so pod ključ, ker se sumi, da so duševni sokrivci groznega napada.

* (Sneg v Napolji.) Prav prenesečeni bili so meščani Napoljski v 21. dan t. m. zagledavši zjutraj Vezuv od vznožja do vrhunca pokrit — s sneženim plaščem. N-vajeni tacega prizora in zimskega mraza zavijali so se ljudje v toplejšo obleko in hodili okrog po snegu roke v žepih držeč.

* (Amerikansko časopisje.) V Zjedinenih državah in v Kanadi izbaja sedaj 13.402, t. j. za 1000 več nego lani in za 5.618 časopisov in listov več, nego pred desetimi leti. Država Novojska sama imela je 1883 leta 1399 časopisov in listov, a letos jih ima že 1523.

* (Pariške svetovne razstave defici-
cit.) Iz Pariza se poroča: Konečni račun tukajšnje
svetovne razstave 1878 leta navaja:
troškov 55 343 477 frankov
dohodkov 23 685 197 "

Država mora torej pokriti pre-
cejšen primanjkljaj 31,658 250 frankov.
Če se je rešil ta račun v istini še le letos, se fran-
coski računari se nikakor neso prenašli z delom.

* (Istinita žaloigra na gledališčnem
odru.) V Marselles-u je 20. t. m. zvečer v gleda-
lišči mej predstavo „Zabavni vlak“ mlada in lepa
igralka Gabriella Geymona, ustopivši se prav spre-
daj na oder, potegnila iz žepa nabasan revolver in
se ustrelila v usta. Nesrečnico, katera je v brez-
umnosti izvršila samomor in si spodnjo čeljust po-
polnem razdrobila, prenesli so teško ranjeno v bol-
nico. Občinstvo ostavilo je takoj gledališče.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo
naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo po-
tekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pra-
vem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja
na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Umrli so v Ljubljani:

24. novembra: Avgust Maček, delavčev sin, 3 mes.,
Kurja vas št. 12, za božastjo.
25. novembra: Neža Ungarn, delavka, 80 let, Kravja
dolina št. 11, za oslabljenjem.
26. novembra: Franciška Janežič, strojevodjeva udova,
57 let, Sv. Jakoba trg št. 10, za jetiko.

V deželnej bolnici:

23. novembra: Marijana Zajc, gostija, 72 let, za oslab-
ljenjem močij.
24. novembra: Fran Zupanc, gostič, 66 let, za sta-
rostjo.
25. novembra: Ana Kermec, delavčeva hči, 4 mes.,
za vnetjem pluć.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
25. nov.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	737-87 mm. 737-32 mm. 739-69 mm.	— 16-8° C — 4-8° C — 10-0° C	sl. zah. sl. svz. sl. svz.	jas. jas. jas.	0-00 mm.
26. nov.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	741-22 mm. 739-49 mm. 739-95 mm.	— 7-0° C — 1-6° C — 7-6° C	sl. svz. sl. svz. brezv.	obl. obl. megla	0-00 mm.

Srednja temperatura obeh dni je znašala — 10-5° in
— 5-4°, za 13-1° in 7-9° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	72
Rež, „	5 4	Surovo maslo, „	84
Ječmen, „	4 55	Jajce, jedno	3
Oves, „	3 9	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 71	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	5 69	Telečje „	58
Koruza, „	5 40	Svinjsko „	56
Krompir, „	2 86	Koštrunovo „	34
Leča, „	8 —	Pišanec „	45
Grah, „	8 —	Golob „	18
Fižol, „	8 50	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo, kgr.	92	Slama, „	1 52
Mast, „	82	Drva trda, 4 metr.	7 40
Špeh frišen, „	58	„ mehka, „	5 —

Dunajska borza

dné 27. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 55 kr.
Srebrna renta	82 „ 75 „
Zlata renta	104 „ 05 „
5% marcna renta	96 „ 85 „
Akcije narodne banke	870 „ — „
Kreditne akcije	299 „ 50 „
London	123 „ 20 „
Napol.	9 „ 76 1/2 „
C. kr. cekial	5 „ 78 „
Nemške marke	60 „ 15 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 173 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103 „ 85 „
Ogrska zlata renta 6%	123 „ 65 „
„ „ 4%	95 „ 30 „
„ papirna renta 5%	90 „ 15 „

5% štajerske zemljišč. od/ez. oblig.	104 gld. 50 kr.
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109 „ 50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 60 „
Kreditne srečke	100 gld. 179 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 104 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	212 „ 25 „

Zahvala.

Za o priliki dolgotrajne mučne bolezni mo-
jega ljubljene sina

VILJEMA MIHALIČA,

izpitanega učiteljskega pripravnika,

izkazanega tolikanj prijaznega sočutja in prija-
teljstva, za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in
za mnoge krasne vence, izrekan vsem, v prvej
vrsti pa prečastitemu duhovskemu svetniku,
mestnemu župniku g. Rozman-u, častitim udom
slavnega občnega kranjskega veterar-
skega društva in gospodom učiteljskim
pripravnikom, zadnjim tudi za ginljivo nad-
grobnico, svojo najiskrenejšo in prisrčno zahvalo.

V Ljubljani, v 25. dan novembra 1884.

(764)

Jurij Mihalič.

magistratnih pomožnih uradov vodja.

Prodaja posestva.

Lepo posestvo, krasno ležeče tik okrajne ceste Mo-
kronog-Novomesto, obstoječe iz 8 oralov njiv l. raz-
reda, 3 oralov gozda, hiše, gospodarskega poslopja z vrtom,
proda se iz proste roke. — Nat. neneje poizvz se v uprav-
ništvu „Slovenskega Naroda“. (762—1)

Prodaja posestva.

V Svetli pri Medvodah, prav blizu železniške
postaje in dveh tovarn, proda se lepo, za vsako podvzetje
pripravno posestvo, ki obsega hišo z vrtom in 3 orale
njiv in travnikov, katerim se pa lahko pridá še več, če
kupec želi. — Pogoji se zvedó pri posestniku Fran-
Kavčič-u v Medvodah h. št. 10. (755—2)

ne smel bi manjkati v nobenej bolni-
ške in otročje sobi: on je desin-
fekcijsko sredstvo veličastnega pristnega
duha po gozdu in je posebno priporočati
pri otročjih boleznih, za v sobah otročnic
in pri epidemijah. — Ker ima Bittnerjev
coniferen sprit v sebi kot zdravilno znane
balzamično-smolnate in eterično-oljate
snovi vedno zelene smreke v koncentro-
vani obliki, ga vsi zdravniki priporočajo
pri pljučnih in vratnih boleznih. Bittner-
jev coniferen sprit se dobiva samo pri
Jul. Bittner-ji, lekarji v Reichenau, Sp. Av.
in v spodaj navedenej zalogi.

Cena steklenici 80 kr., 6 steklenic velja 4 gld. Patentovani
razpršilni aparat 1 gld. 80 kr. (706—3)

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji, lekarji.

Pristen samo v varstveno znamko Pa-
tentovani razpršilni apa-
rat ima ulito firmo: „Bittner, Reichenau, N.-Oe.“.

Tuči:
dne 25. novembra.
Pri stonu: Polak, Kop-
stein z Dunaja. — Schwarz iz
Grada. — Kalka z Dunaja.
Pri malici: Reiling iz
Prage. — Daininger, Paoh, Hoek
z Dunaja. — Milonke iz Celovca.
— Gerber, Waidinger z Dunaja.
— Heller z Ljubljane.
Pri južnem kolodvoru:
Maršič, Paulin iz Gorice. — Kem-
z Rudolfova.

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
v elegantnej obliki.
priporoča po nižji ceni

Važno za trpeče na prsih in plućah.

Neogibno potreben za kašelj, hripavost, zasliženje, katar in cslovski
kašelj je

sok kranjskih planinskih zelišč à 56 kr.
iz lekarne TRNKOCZY v Ljubljani.

Ta sok hitro in gotovo upliva, raztaplja slez, deluje pomirujoče in vla-
žajoče, napravlja mirno in okrepčujoče spanje in ne moti prebavljenja če tudi
se dolgo uporablja. Sijajne lastnosti in srečne vspehe dovolj potrjujejo mnogo-
brojna priznanja in zahvalna pisma, ki si jih vsak lahko ogleda. I velika ste-
klenica 56 kr. Boljše upliva, kakor vsi v trgovini nahajajoči se soki in siropi
in se more rabiti pri odraslih in otrocih.

Ker je sok iz kranjskih planinskih zelišč, kojega jaz narejam, jako pri-
ljubljen, zato se pogostem posnemlje, tedaj ponareja. Poskušajo ga mnogi de-
lati, ki pa neso posvečeni v to, kako se nareja. Ker so ti ponarejeni izdelki v
svoji dobroti in uplivosti mnogo slabši od mojega iz kranjskih planinskih zelišč
napravljenega soka, prosim p. n. občinstvo, da naj se ne dá motiti po takih
po barvi podobnih in cenejih neupinkovajočih sokih

Ta sok, katerega samo jaz pristnega po neke skrbnej, popolnem po-
sebnjej metodi iz svežih kranjskih planinskih zelišč narejam in na parnem apa-
ratu kuham, se pogostem zahteva in se vsak dan razpošilja samo iz

lekarne Trnkoczy,

Mestni trg št. 4 v Ljubljani.

Vsaka steklenica mora
zaradi pristnosti imeti
poleg stoječi moj lastno-
ročni podpis:

Umetne (32—89)
zobe in zobovja
ustavlja po najnovjšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckjavega mostu, I. nadstropje.

Ustanovljeno 1847, na Du-
naji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravil- no pivo iz sladnega izvlečka 1 steklenica 60 kr.	Ivan Hoff-a koncen- trirani sladni izvle- ček 1 st. gl. 1.12, m. st. 70 kr.
Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi pristni samo v modrih za- vitkih à 0, 30, 15 in 10 kr.	Ivan Hoff-a zdravil- na sladna čokolada po 1/2 kilo I. gl. 2.40, II. gl. 1.60, po 1/4 kilo I. gl. 1.30, II. 90 kr.

Srečni zdravilni vspehi

pri hujšanji, pomanjkanji
apetita in brezspanji.
kašlji.

Gospodu

IVANU HOFF-u,

izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega
izvlečka, c. kr. dvornemu založniku skoro vseh
suverenov evropskih.

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

V Trstu, 1. oktobra 1877.

V. bl. Po rednej rabi Vaše Ivan Hoff-a zdra-
vilne sladne čokolade vidim z veseljem precejšen
vspah na meni, na telesu sem se zredil, kašelj, ki
me je jako mučil, je precej popustil, in zadobil
sem popolnem apetit in spanje. Prosim z nova
(sledi naročitev).

Z velespoštovanjem

Narciss Stefanoppulo,

Corso Stadion 11, v Trstu.

V Gorici, 6. septembra 1882.

Lansko leto sem porabil 6 steklenic Ivan Hoff-a
sladnega izvlečka; te so okrepčale moje zdravje,
mi dobro dele in pomagale.

Prosim mi za letos zopet precej 12 steklenic
po poštne povzetji poslati.

Z velespoštovanjem

Josip Bisiak,

v Gorici, via Vogel 3.

Zdravniško zdravno poročilo.

V Rudolfovem na Kranjskem,

27. novembra 1882.

Naročeno Ivan Hoff-a zdravilno pivo dobro
upliva in prosim tedaj mi je zopet poslati 13 ste-
klenic in štiri zavitke Ivan Hoff-a bonbonov iz
sladnega izvlečka.

Dr. Gustav Fischer,

c. kr. polkovni zdra-
nik, začasno
v Rudolfovem.

Glavne zaloge:
Ljubljana: Peter Lassnik; Kranj: Fran Dolenc;
dalje: Zagreb: C. Arazim Salvatorjeva lekarna;
nadbiskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov;
Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G.
Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačič, drogeriji;
Gorica: G. Cr stofoletti, dvorna lekarna; Celovec:
W. Thurmwald, lekarna; Maribor: W. König, le-
karna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raitzarek; Pulj:
G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S.
Prinz Seravalle, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz,
dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zader: Chr. Mozocco,
N. Androvice, lekarni.

60 visocih odlikovanj.

Proti povzetju od a. v. gld. 7. —

se pošilja 5 kilo kave „Santos“ najfinije in sicer vseh poštinih in colnih stroškov prosto. Na zahtevanje ogledov tudi prosto. (Uzorec zastoj.) — Ravno na ta način tudi 5 kilo laškega olja jako dobrega. — Naslov:

(745—4) GIOVANNI GORIUP & Co. v Trstu.

Pijanstvo v vseh stadijih ozdravi po desetletni praksi rečno in vestno, tudi ne da bi dotični prej vedel, z jamstvom **TH. KONETZKY**, Berlin, Brunnenstrasse 53, izumitelj radikalnega zdravljenja in specialist za trpeče za pijanstvom. Uradno poverjena zahvalna pisma, ki potrjujejo upliv tega nedosegljivega sredstva nasproti sredstvom raznih ponarejalcev, zastoj.

(686—5)

Najboljše narejenje čistega črnila iz šisk.

Tannolin, preparat iz šisk, v vodi raztopljen daje najboljše črnilo iz šisk, katero se ne pokvari, je jako črno in rado teče s peresa ter zadostuje najstrožjim zahtevam. Za 40 litrov šolskega črnila je dosti 1 kilo tannolina, za 20 litrov črnila za kopiranje 1 kilo tannolina. Tudi se rabi za kolekvalno črnilo. 1 kilo tannolina 5 gld., zavitek za poskušnjo 1/5 kilo gld. 1.10.

(713—4)

Glavna zaloga pri E. Soxhlet-u v Retz-u. (Sp. Av.)

Važno za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se dá do temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi indukcijski aparat (električni strojek) se dá lahko rokovoditi in bi ne smel manjkati pri nobeni rodini. Trganje, revmatizem, omedlevice, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z indukcijskim aparatom. Cena aparatu z obširnimi nakazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni.

(741—3)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Pondera 2.

Dr. Spranger-jevo zdravilno mazilo

je mlie takoj pekočino in bolečine vsem ranam in bulam, za-
branjuje divje meso, izvleče vsaka ulesa brez razmešalnega
sredstva in brez rezanja skoraj brez bolečin. V kratkem času
ozdravi prsnega raka, krvava ulesa, zastarane poškodbe na
nogah, zanohtnice, ozebljine, prisadne rane, razpokane roke
itd. Hitro pomaga pri kašlju, dušivnem kašlju, difteritidi,
trganju, bolečinah v križi, revmatizmu v členkih. Dobiva
se škatljica po 30 kr. pri lekarnarji J. Swobodi, v Ljub-
ljani, na Prešernovem trgu.

(715—3)

Izveden gostilničar,

ki je zmožen položiti varščino ter je ob jednem tudi pek,
išče se za nadaljevanje v nekem velikem farnem kraju, samo
jedno četrto ure oddaljenem od postaje južne železnice na
Kranjskem, blizu nekega rudnika nahajajoče se, dobro oprav-
ljene in obilno obiskovane

gostilnice in pekarije.

K gostilni pripada 6 sob, lep vrt za razgled, ameriška le-
denica in dobra vinska klet, veliki hlevi in gospodarska
poslopja, več orolov njiv, travnikov in gozda. Gostina in
pekarija oddata se tudi brez zemljičca. — Ponudbe na
Fran Müller-jev Annoncenbureau v Ljubljani.

(754—3)

CITALNICNA RESTAVRACIJA V LJUBLJANI.

Udano podpisani slav. p. n. občinstvu uljudno
naznanja, da je začel točiti izvrstno

staro rumeno vino

graščaka g. K. Rudež-a in izvrstno

Puntigamsko salonsko pivo

à la Pilsen.

Za obilen obisk se toplo priporoča

(761—1)

Ivan Cesarić, restavrant.

Čevljarje

(752—3) takoj vsprejme v trajno delo
tovarna za čevlje D. H. POLLAK-a v Gradci.

Med. dr. Leyér-jevo

milo za lepšanje kože,

popolnem prosto vseh ostrih lužnih in žaltovih tolstnih delov,
brez kokusovega oglja, pripravljeno samo iz voljni, koži
ne škodljivih tolšč, tedaj ne zapušča grudaste polti in
duha po kozlih, kakor kokosove kisline, tedaj se pripo-
roča vsem prijateljem lepe kože. To od dr. Leyéra izum-
ljeno milo v najvišji popolnosti ščiščeno milo, koje pri-
jetna umijevalna moč vsakega jako hitro in hasnovito po-
polni, je zmešano z raznimi parfimi in olepševalnimi dodatki
kakor arnica, glicerini, moschus, benzoe, vijoleno, rožno,
šmarično milo in milo iz brezovega balzama itd. Dobivajo
se v bogatej izbiri pri

(759—1)

Vaso Petričiči v Ljubljani.

K Božičnim praznikom!

MARIJA DRENK,

tapeserijska kupčija in predtiskarija

„Pri vezilji“, Židovske ulice,

priporoča po najnižji ceni (763—1)

bogato zalogo blaga za vsakovrstna ročna
dela; pričete in uzorno izdelane sti-
karije na pliš, svilo in platno; prof. Jügrova
nraško volno, druge volne vseh vrst in
barv; nogovice, komašne, rute itd.; za stika-
rije pripravne tepo zrezane lesenine,
n. pr. za listinje, ključce, ročne prti i. dr.

Naročila za predtisek in stikanje perila
se točno in po najugodnejših pogojih izvrše.

Izvrsten med

(garantiran pitaneč)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja
30 kr., se dobiva proti poštenu povzetju ali pa proti
gotovi plači. — Dobiva se tudi

med v satovjih.

Ob jednem priporočam visokochastiti duhovščini svojo
zalogo pravih garantiranih

voščenihi sveč.

OROSLAV DOLENC,

svečar v Ljubljani.

(746—3)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Surrey“, 4200 ton, okoli 30. dne novembra.
Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano
d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob
in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljajoče in napravi
zobe blesteče bele, à 30 kr.

! Najnovejše spričalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let uporabljam Vašo salicilno ustno vodo
in salicilni zobni prašek z izvrstnim vspehom in pri-
poročati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet
od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi
in jih razpošilja proti poštenu povzetju

Ilekarna „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 4.

Vsakej v lekarni Trnkoczy kupljenj ori-
ginalnej salicilnej ustnej vodi in salicilnemu zobnemu
prašku se zastoj priloži obširni pouk, kako zdrave
ohraniti zobe in usta

(703—4)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000
mark

kot največji dobitok v najsrečne-
jem slučaju ponuja velika od Ham-
burske države zaješana denarna
loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark 300000

1 dobit. à mark 200000

2 dobit. à mark 100000

1 dobit. à mark 90000

1 dobit. à mark 80000

2 dobit. à mark 70000

1 dobit. à mark 60000

2 dobit. à mark 50000

1 dobit. à mark 30000

5 dobit. à mark 20000

3 dobit. à mark 15000

26 dobit. à mark 10000

56 dobit. à mark 5000

106 dobit. à mark 3000

253 dobit. à mark 2000

6 dobit. à mark 1500

515 dobit. à mark 1000

1036 dobit. à mark 500

29020 dobit. à mark 145

19463 dobit. à mark 200, 150,

124, 100, 94, 67, 40, 20.

Vkupe 50.500 dobitkov in poleg
tega še jedna premija pride v sed-
mih razredih gotovo do odločitve.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU
dovoljena in z vsem državnim premoženjem zaješana denarna
loterija ima 100.000 srečk, od katerih se bode 50.500 srečk,
tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo;
za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,290.100 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali,
kakor tudi zaradi največje močete garantije za izplačanje dobit-
kov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta
posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nad-
zoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500
dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo
izžreba.

Glavni dobitok prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste
v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na
80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa
eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena
obema podpisanim trgovskima hišama in vsak, kdor
jih hoče kupiti, naj se neposredno na nje obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične
zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar
lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše
tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.

1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.

1 četrtina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in
ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natan-
čneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov.
Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženez uradno, z utisnjenim držav-
nim grbom listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so
zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jam-
stvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal
načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žreba-
njem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni
načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo
k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da
nam bo močote vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor močote
hitro, vsekako pa pred

1. decembrom 1884

doposlati direktno na jednega podpisanih glavnih lote-
rijskih bureau.

M. STEIN, VALENTIN & C.,

Steinweg 5.

HAMBURG.

Königstrasse 36—38.

HAMBURG.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke
neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem
dobi ne le v najkrajšem času po srečkanji, ne da bi zahteval, uradno
listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej
po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka.

(735—6)